

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319202259
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6319202259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci navrhovateľky: Q. S., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Z. XXX/XXX a X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., V. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Viera Žembová, Advokátska kancelária Brezno, ČSA 5, o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom S., Q., nar. XX.XX.XXXX, W., nar. XX.XX.XXXX a W., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako navrhovateľka, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno, ako opatrovníkom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 6. februára 2020, č. k.: 8P/162/2019 - 146, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku III. p o t v r d z u j e.
- II. Rozsudok okresného súdu vo výroku II. mení tak, že upravuje výkon rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom tak, že mal. Q. S., nar. XX. XX. XXXX, mal. W. S., nar. XX. XX. XXXX a mal. W. S., nar. XX. XX. XXXX z v e r u j e do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.
- III. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch IV., V. a VI. z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že:
  - „I. Manželstvo navrhovateľky Q. S., rodenej Q., nar. XX.XX.XXXX a X. S., nar. XX.XX.XXXX uzatvorené XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu V. V., vo zv. 6, ročník XXXX, na strane XXX, pod por. č. X sa rozvádza.
  - II. Na čas po rozvode súd upravuje výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom S. tak, že maloletý Q. S., nar. XX.XX.XXXX, maloletá W. S., nar. XX.XX.XXXX a maloletá W. S., nar. XX.XX.XXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti matky.
  - III. S účinnosťou od právoplatnosti výroku o rozvode je otec povinný prispievať na výživu maloletého Q. XX,- Eur mesačne, maloletej W. 80,- Eur mesačne, maloletej W. 70,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa každého mesiaca dopredu k rukám matky maloletých detí.
  - IV. Vo zvyšku sa návrh navrhovateľky zamietajú.
  - V. Styk otca s maloletými deťmi súd ponecháva na dohodu rodičov.
  - VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“
2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka sa domáhala rozvodu manželstva a úpravy práv a povinností k maloletým deťom W. a W., ktoré žiadala zveriť do svojej starostlivosti a otca zaviazat povinnosťou platiť výživné. Taktiež žiadala upraviť styk otca s maloletými deťmi. Uviedla, že z manželstva sa narodili X dcéry. Manžel navrhovateľky potvrdil, že s navrhovateľkou nežije v spoločnej domácnosti od 20.12.2018, pričom matke priamo nedáva financie na maloleté deti, ale stará sa o ne, trávi s nimi

voľný čas, kupoval im oblečenie, obuv, potraviny, navštevoval s nimi lekára. Žiadal zveriť maloletú W. a W. do striedavej starostlivosti s tým, že výživné nebude platiť.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Brezno v písomnej správe o prešetrení pomerov v rodine navrhovateľky uviedol, že v rodine navrhovateľky žije aj ďalšie dieťa, a to maloletý Q., ktorého si manžel navrhovateľky osvojil rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 18.04.2017, číslo konania 8P/8/2017-50, ktorý sa stal právoplatným 16.05.2017. Navrhovateľka k tejto veci uviedla, že manžel maloletého Q. odmieta a vyčíta mu, že nie je jeho, že sa o neho nebude starať. Kolízny opatrovník neprešetril pomery v rodine manžela navrhovateľky, vychádzal z údajov, ktoré poskytol sám. Opatrovník navrhol maloleté deti zveriť do starostlivosti matky, styk otca s deťmi žiadal upraviť podľa návrhu navrhovateľky, zároveň uviedol, že striedavá osobná starostlivosť nie je v záujme maloletých detí, pričom poukázal na vzťah Q. ako aj W. a W., ktorá je v útlom veku a sú emocionálne naviazané na matku. Opatrovník zohľadnil aj skutočnosť, že manžel navrhovateľky - otec maloletých detí sa agresívne správal k navrhovateľke aj za prítomnosti maloletých detí, pričom bolo zistené, že rodičia nedokážu komunikovať konštruktívne.

4. Pri rozhodovaní Okresný súd vychádzal aj z rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 16.10.2019, číslo konania 4T/15/2019-314, právoplatného 01.11.2019, ktorým bol manžel navrhovateľky uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody a prečinu nebezpečného vyhrážania, pričom bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky s uložením probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Tiež mu súd uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

5. Okresný súd po vykonanom dokazovaní (výsluch účastníkov, trestný rozsudok, SMS správy, správa o prešetrení pomerov) dospel k záveru, že manželstvo je trvale rozvrátené, a preto sú splnené podmienky pre jeho rozvod.

6. Navrhovateľka je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok 220,70 EUR, k tomu prídavky na 3 deti. Manžel navrhovateľky - otec detí má priemerný mesačný čistý zárobok 816,80 EUR. Súd u matky ako aj u otca detí uviedol nimi uvádzané náklady ako aj náklady pre maloleté deti. Maloleté deti zveril do starostlivosti matky, do konania nepribral znalca, ako sa toho domáhal otec detí, z hľadiska procesnej hospodárnosti. Prihliadol pritom na skutočnosti, ktoré zistil v priebehu konania, predovšetkým trestný rozsudok. Súd prihliadal pri zverení detí aj na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý poukázal na nedostatok kooperácie rodičov, ktorá je nezanedbateľným predpokladom striedavej osobnej starostlivosti, maloletého Q. otec ani nechcel do striedavej starostlivosti. Tejto sa domáha iba vo vzťahu k maloletým dcéram, ktoré sú emocionálne naviazané na svoju matku. Súd pri rozhodovaní prihliadol jednak na násilie, ktorého sa dopúšťal voči navrhovateľke aj za prítomnosti maloletých detí, absenciu úcty a slušnosti voči navrhovateľke, pričom poukázal na zistenia, ktoré vyplynuli z SMS správ. Súd zdôraznil, že v zmysle článku 5 základných zásad Zákona o rodine prihliadol na záujem maloletého dieťaťa. Výživné určil s prihliadnutím na zistené majetkové a zárobové pomery rodičov, predovšetkým otca detí ako aj potreby maloletých detí.

7. Styk otca s maloletými deťmi súd ponechal na dohodu rodičov, pričom konštatoval, že navrhovateľka sa domáhala úpravy styku maloletých dcér s otcom tak, aby k stretávaniu dochádzalo každý víkend od piatka od 15:00 hodiny do nedele do 15:00 hodiny z dôvodu, že chcela vyjsť v ústrety otcovi. Súd však poukázal na to, že matka má právo tiež byť s maloletými deťmi počas víkendu, nielen počas pracovných dní. Maloletá W. a W. majú záujem stretávať sa s otcom a navrhovateľka to aj umožňuje. Maloletý Q. odmieta stretávanie. Súd preto ponechal úpravu styku otca s deťmi na dohodu rodičov s tým, že ak to nebude možné, môžu podať samostatný návrh. V závere rozhodnutia súd konštatoval, že návrh zamietol čiastočne z dôvodu, že matka sa domáhala vyššieho výživného ako aj úpravy styku. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

8. Proti rozsudku sa odvolal otec maloletých detí proti výrokom II., III. V. Uviedol, že sa domáhal zverenia detí do striedavej starostlivosti oboch rodičov, pričom zdôraznil, že sa vie o deti postarať, obidve dcéry u neho často bývajú a má s nimi veľmi pekný vzťah. Má k dispozícii samostatné bývanie s veľkým dvojizbovým bytom a s príslušenstvom. Deti sa u neho cítia komfortne. Naproti tomu matka maloletých detí býva v staršom rodinnom dome spolu so svojimi rodičmi a má k dispozícii len jednu izbu pre matku a 3 deti. Spolu v rodinnom dome býva aj jej brat s družkou a deťmi. Staršiu dcéru W. vodi do škôlky, platí všetky náklady spojené s jej umiestnením predškolskom zariadení, preto je schopný zabezpečiť a postarať sa o deti v rámci striedavej starostlivosti. Preto navrhoval znalca, aby posúdil vhodnosť striedavej starostlivosti. Podľa jeho názoru súd vo veci rozhodol predčasne bez náležite zisteného skutkového stavu, čo je odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Poukázal na nález Ústavného súdu ČR spisová značka III. ÚS 1206/09, podľa ktorého samotné nezhody rodičov vzniknuté z ich

manželského vzťahu a jeho následného rozpadu nemôžu byť dôvodom pre obmedzenie rodičovských práv ktoréhokoľvek z rodičov a zároveň zásahu do práva dieťaťa na starostlivosti oboch rodičov. Čo sa týka mal. Q., nie je jeho biologickým synom a preto navrhol, aby bol zverený do starostlivosti matky, nenavrhol, aby bol styk s ním upravený. Vo vzťahu k osvojeniu uviedol, že ho navrhovateľka oklamala, bral si ju ako slobodnú matku.

9. Určené výživné nepovažuje za primerané potrebám maloletých detí. Matka nemá žiadne výdavky spojené s bývaním, má len výdavky na lieky a mobil. Maloletý Q. chodí do školy v mieste bydliska, pešo, strava v škole je zadarmo, ostatné výdavky na mimoškolskú činnosť sú minimálne. Taktiež W. ešte nenavštevuje ani materskú školu, s ktorou by boli spojené zvýšené náklady. On má vyššie výdavky spojené s bývaním, prácou, cestou do zamestnania, stravou v zamestnaní, spláca spoločné dlhy, ktoré vznikli za trvania manželstva a matka sa na ich splácaní nijakým spôsobom nepodieľa. Z týchto dôvodov žiadal zrušiť napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch II., III., a V. a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na nové konanie a nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka. Súhlasila s ním v plnom rozsahu. Poukázala na to, že otec si berie len staršiu dcéru W. a W. nie. Ak ju aj vezme, do hodiny ju prinesie domov. Vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom si neplní, ani neplnil. Od súdneho rozhodnutia zo dňa 06.02.2020 maloletej W. nezaplatil ani škôlku. V závere uviedla, aby súd upravil styk s maloletými deťmi W. a W. tak, že otec si ich bude brať vždy nepárny víkend, a to od piatku 15:00 do nedele 15:00. Zároveň priložila SMS správy, ako otec s ňou komunikuje.

11. Kolízny opatrovník vo vyjadrení uviedol, že sociálnym zisťovaním v rodine maloletých detí, rozhovormi s oboma rodičmi maloletých a zisťovaním názoru maloletého Q. zistili, že striedavá starostlivosť nie je v záujme maloletých detí. Predpokladom fungujúcej striedavej starostlivosti je kooperatívny vzťah medzi rodičmi maloletých detí. V tomto prípade sú rodičia v neustálom odpore. Otec maloletých detí bol uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody a prečinu nebezpečného vyhrážania matke maloletých detí. Agresívne útoky v rodine sa odohrávali v prítomnosti maloletých detí. Otec maloletých detí sa naďalej k matke správa vulgárne, verbálna agresivita pretrváva aj v prítomnosti maloletých detí. Arogantné správanie voči matke sa prejavilo aj na pojednávaní okresného súdu. K námietke otca, že matka nezabezpečuje maloletým deťom vhodné bytové podmienky, uviedol, že sociálnym zisťovaním v domácnosti matky neboli zistené žiadne nedostatky. Matka býva v dome svojich rodičov, kde má k dispozícii samostatnú bytovú jednotku s kuchyňou, dvoma izbami a príslušenstvom. Domácnosť je po čiastočnej rekonštrukcii a prostredie, v ktorom sa maloleté deti s matkou nachádzajú, je pre maloleté deti bezpečné, stabilné a podnetné. Deti majú vytvorené vhodné podmienky na spánok, odpočinok, hru, stravovanie a prípravu do školy maloletého Q.. Hygiena je na dobrej úrovni. Ak otec poukazuje na dobrý vzťah s maloletými deťmi, zo správania a SMS komunikácie s matkou detí je zrejmé, že otec uprednostňuje svoje potreby pred potrebami maloletých detí a nerešpektuje potreby detí, domáha sa styku s dieťaťom aj napriek tomu, že dieťa spí. Maloletá W. má vytvorenú pozitívnu vzťahovú väzbu k otcovi, ale v rozhovore na úrade uviedla, že oco stále kričí a ju z toho už bolia uši. Maloletá W. vydrží pri otcovi krátko, plače a domáha sa prítomnosti matky. Vzťah k maloletému Q. je natoľko narušený správaním otca, že maloletý odmieta s ním akýkoľvek kontakt. Z týchto dôvodov s rozhodnutím okresného súdu súhlasí, zotrváva na svojich vyjadreniach.

12. Kolízny opatrovník k vyjadreniu matky uviedol, že s ním súhlasí a zotrváva na svojom predchádzajúcom vyjadrení.

13. Otec maloletých detí v replike zotrval na svojich argumentoch uvedených v odvolaní. Poukázal na to, že úpravu styku tak, ako bol určený napadnutým rozsudkom, matka odvolaním nenapadla. S vyjadrením matky ani s vyjadrením kolízneho opatrovníka nesúhlasil, trval na dôvodoch podaného odvolania. Poukázal na svoje lepšie podmienky ohľadom bývania vo vzťahu k podmienkam matky. Namietal, že súd tieto skutočnosti nebral do úvahy a nevykonal potrebné dôkazy v tomto smere.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vec preskúmal podľa ust. § 65, 66 CMP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario CSP rozsudok okresného súdu v časti potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, podľa § 388 CSP vo výroku II. zmenil a v časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b), d) CSP a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1, 2 CSP.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

16. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne vo výrokoch II (okrem procesnej nepresnosti v jeho znení) a III., odvolací súd sa v celom

rozsahu stotožňuje aj s jeho odôvodnením. Rozhodnutie súdu, ktorým zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, je v zásade správne. Súd vychádzal z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výsledkov šetrenia kolízneho opatrovníka ako aj listinný dôkazov, z ktorých okresný súd získal reálne poznatky, ktoré determinovali skutkové zistenia a mali podstatný vplyv na rozhodnutie. V konaní nebolo preukázané, že by sa matka o maloleté deti dostatočne nestarala, že by starostlivosť zanedbávala, Súd prihliadol na to, že maloleté dcéry sú útleho veku a syn Q., ktorého si manžel navrhovateľky osvojil, vzhľadom na chovanie otca voči nemu, otca odmieta. Rozhodnutie súdu, ktorým zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky je správne. Súd vychádzal z vykonaného dokazovania, predovšetkým z výsledkov šetrenia kolízneho opatrovníka ako aj listinný dôkazov, z ktorých okresný súd získal reálne poznatky, ktoré determinovali skutkové zistenia a mali podstatný vplyv na rozhodnutie. V konaní nebolo preukázané, že by sa matka o maloleté deti dostatočne nestarala, že by starostlivosť zanedbávala, Súd prihliadol na to, že maloleté dcéry sú útleho veku a syn Q., ktorého si manžel navrhovateľky osvojil, vzhľadom na chovanie otca voči nemu, otca odmieta.

17. Podľa § 24 ods. 1 ZR v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

18. Okresný súd v zmysle citovaného ustanovenia rozhodol iba o tom, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti. Povinnosťou súdu je do výroku zahrnúť aj výrok, kto bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil rozhodnutie okresného súdu vo výroku II., pokiaľ ide o túto nepresnosť.

19. Podľa § 28 ods. 2 rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, a preto obidvaja rodičia sú oprávnení a povinní svoje maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok, samozrejme, pokiaľ tieto rodičovské práva a povinnosti neboli rozhodnutím súdu obmedzené alebo pokiaľ súd rodičov týchto práv a povinností nepozbavil alebo ich výkon nepozastavil. Oprávnenie a povinnosť obidvoch rodičov zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok trvá, aj keď súd upraví ich práva a povinnosti k maloletému dieťaťu na čas po rozvode podľa § 24 a napríklad rozhodne, že jednému z rodičov zveruje maloleté dieťa do osobnej starostlivosti a tento rodič bude dieťa aj zastupovať a spravovať jeho majetok. Rodičovské práva a povinnosti zostávajú zachované (R 8/1971, R 55/1996, R 96/1967), pôjde len o úpravu výkonu týchto rodičovských práv a povinností v bežných veciach, ktoré vyplývajú a súvisia s osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa. Vo všetkých podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností by sa však rozvedení manželia mali dohodnúť. Ak by sa o týchto podstatných veciach nedohodli, podľa § 35 na návrh niektorého z rodičov rozhodne súd.

20. Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Podľa ods. 2 ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

21. Z obsahu spisu nevyplýva, že by sa rodičia dohodli o úprave styku pred vyhlásením rozhodnutia. Potom nastupuje povinnosť súdu podľa ods. 2 rozhodnúť o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom. Z konania nevyplývalo, že by rodičia úpravu styku nežiadali upraviť, preto súd nemal žiadny zákonný rámec rozhodnúť výrokom, že styk otca s maloletými deťmi sa ponecháva na dohodu rodičov.

22. Pokiaľ otec poukazuje na nález Ústavného súdu ČR, odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutím súdu nedošlo k obmedzeniu rodičovských práv. Po dohode s matkou sa otec s deťmi môže stretávať, venovať sa im a tráviť s nimi voľný čas, vodiť dcéru W. do škôlky, ísť k lekárovi. Práve vo vzťahu k stretávaniu sa otca s deťmi odvolací súd sa nestotožňuje s jeho rozhodnutím vo výroku V. ako aj IV. Už navrhovateľka žiadala upraviť styk otca s deťmi. Hoci matka odvolanie nepodala, v závere svojho vyjadrenia žiadala upraviť styk, s čím sa stotožnila v určitej miere aj s odvolaním otca, ktorý sa domáha širšieho práva, a to zverenia detí do striedavej starostlivosti, ktorý vo svojom obsahu zahŕňa aj úpravu styku. Z obsahu spisu, vykonaného dokazovania ako aj predložených SMS správ je zrejmé, že rodičia, resp. otec nedokáže s matkou detí komunikovať na slušnej úrovni, preto rozhodnutie súdu, ktorým ponechal stretávanie sa otca s deťmi na dohodu rodičov, nie je správne a nie je v záujme maloletých detí v tejto chvíli. Ak matka žiadala úpravu styku v návrhu a bolo preukázané, že komunikácia nedosahuje takú úroveň, aby bolo možné predpokladať, že rodičia sa rozumne dohodnú, potom je potrebné určiť pravidlá, ktoré musia byť rešpektované, čo nevyklučuje dohodu rodičov mimo rámec súdneho rozhodnutia. V konaní bolo preukázané, že maloleté dcéry majú záujem stykať sa s otcom, avšak z SMS komunikácie vyplýva, že aj v prípade realizácie takéhoto styku dochádza k sporom, otec je arogantný a agresívny,

vulgárny. Pokiaľ si to otec neuvedomí, môže to mať ten dôsledok, že z hľadiska zdravého vývoja detí mu môže byť obmedzený styk s deťmi. Určite nikto nechce, aby deti prebrali otcov slovník a spôsob chovania. Rodičia si zrejme neuvedomujú, predovšetkým otec, že aj preberanie a odovzdávanie detí v takejto atmosfére môže mať negatívny vplyv na deti. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by matka nechcela umožniť otcovi stretávanie sa s deťmi, práve naopak. Vzhľadom na želanie navrhovateľky ako aj skutočnosť, že aj pri realizácii styku dochádza k negatívnym emóciám, je potrebné tento styk upraviť. Preto rozhodnutie, ktorým súd ponechal styk otca s deťmi na dohodu rodičov, odvolací súd nepovažuje za šťastné riešenie, pretože takéto rozhodnutie môže spôsobiť vyvolanie ďalších rozporov medzi rodičmi. Ak matka žiadala upraviť styk, nebol žiaden dôvod na to, aby súd jej návrhu nevyhovel. Nie je správny záver súdu, že ak dohoda rodičov nebude možná, ktorýkoľvek z rodičov môže podať samostatný návrh. Je vhodné, aby súd nezaťažoval rodičov ďalšími zbytočnými spormi a snažil sa upraviť práva povinnosti už týmto rozhodnutím.

23. Pokiaľ súd vo výroku IV. rozhodoval o tom, že vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietá, pokiaľ ide o výživné, takéto rozhodnutie nie je správne a je nadbytočné, pretože v danom prípade súd rozhoduje v nesporovom konaní, kedy sa nezohľadňuje úspech alebo neúspech účastníka, súd aj z úradnej moci môže rozhodnúť o právach a povinnostiach aj nad rámec uplatňovaného nároku predovšetkým so zreteľom na najlepší záujem maloletých detí. Ak teda súd rozhoduje o určení výživného, potom ho môže určiť aj vo vyššom rozsahu, ako rodič žiada. Pokiaľ určí nižšie výživné, ako matka žiada v tomto prípade, súd žalobu v časti nezamietá.

24. Otec v odvolaní voči výživnému neuviedol žiaden podstatný argument, prečo takto určené výživné nie je primerané. Odvolací súd dodáva, že rozhodnutie okresného súdu je správne, keď prihliadol na náklady rodičov, ale aj potreby maloletých detí, ktoré konkrétne uviedol v rozhodnutí. Vychádzal zo zisteného príjmu otca, keď určené výživné je primerané jeho zárobkovým schopnostiam a možnostiam. Argumentácia otca, že spláca spoločné dlhy, z hľadiska určenia výživného nie je rozhodujúca, pretože plnenie si vyživovacej povinnosti má prednosť pred inými záväzkami rodičov. Vyporiadanie dlhov je súčasťou vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

25. Treba len doplniť, že výživné nepokrýva len základné potreby dieťaťa, treba prihliadnuť na to, že pre deti je potrebné kúpiť primerané oblečenie, lieky. To, že strava v škole je zdarma, neznamená, že strava doma je taktiež zdarma. Hoci matka uviedla, že svojim rodičom neplatí náklady spojené s bývaním, neznamená, že potreby detí v tomto smere nie je treba zohľadniť. Je dobrou vôľou starých rodičov, že nepožadujú plnenie napr. na energie (teplo, teplá voda, elektrika, dane, odpady). Okresný súd preto v ďalšom konaní rozhodne o úprave styku otca s maloletými deťmi.

26. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolenie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolenie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolenie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolenie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolenie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolenie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP).

Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CSP).